

PROGRAMTERV

Aszalós Regina

MSC I. évfolyam

közgazdálkodás és közpolitika szak

Hallgató Önkormányzati Választások
Államtudományi- és Nemzetközi Tanulmányok Kar

2020

BEMUTATKOZÁS

Aszalós Reginának hívnak, elsőéves közgazdálkodás-közpolitika szakos hallgató. Az alapképzést közigazgatás-szervező szakon végeztem, adóigazgatási szakirányon. Egyetemi éveim megkezdése előtt Békés megyében, Csanádapácán nevelkedtem. Másodéves voltam, amikor először jelentkeztem a Hallgatói Önkormányzatba. Első éves pályafutásom alatt az irodavezetői tisztséget töltöttem be, emellett pedig sok más feladatot is elvállaltam, mint például a Bécsi Adventi Kirándulás szervezése, a januári nyílt nap koordinálása és a Diplomaosztó ünnepség koordinálása. Egészen 2019 márciusától kezdődően a 2019-es Mentorprogramot vezettem Apró Richárddal, ahol a fő feladataink közé tartozott a mentorok kiválasztása, teljeskörű felkészítése és koordinálása a Gólyatáborban és az azt követő időkben is. A 2019-es év izgalmaikat fokozva ősszel megpályáztam a Gazdálkodási és szociális ügyekért felelős alelnöki pozíciót, így harmadévesként már a Diákjóléti Bizottság elnökeként tevékenykedtem. Emellett továbbra is foglalkoztam önkéntesek toborzásával és hallgatói rendezvények koordinálásával. A 2020-as Gólyahéten pedig Programos szervezőként vettem részt.

MOTIVÁCIÓ

Már egészen a kezdetektől fogva igyekeztem kivenni a részem az egyetemi életből, ezen lelkesedésem a mesterképzésre való jelentkezéssel sem csorbult. Úgy gondolom, hogy a két évnyi hallgatói önkormányzatos pályafutásom során a rám bízott feladatokat mindig maximális erőbedobással láttam el, ami továbbra sem fog változni. Ezen két év alatt szakmailag és emberileg is sokat fejlődtem, így úgy vélem, hogy ennyi mindennel a hátam mögött ki tudom hozni ebből az évből is a lehető legtöbbet. Céлом továbbra is az, hogy a hallgatótársaim egyetemen töltött éveit megkönnyítsem, bizalommal forduljanak hozzám

DIÁKJÓLÉTI BIZOTTSÁG

A Diákjóléti Bizottság elnökeként a tavalyi tanév mindenképpen izgalmasnak ígérkezett tele kihívásokkal. Egy összeszokott kis közösség élére kerültem, ahol a tagok segítőkészen és odaadóan segítettek és segítik a munkám mind a mai napig. A Diákjóléti Bizottság tagjai egyenként és csapatban is a lehető legmegfelelőbb emberek a bizottság feladatainak ellátására, így szerencsésnek érzem magam, hogy a Diákjóléti Bizottságot vezethetem. A gazdálkodási és szociális ügyekért felelős alelnöki pozíció betöltése kezdetén tudtam, hogy mik a céljaim az előttem álló tanévre vonatkozóan. Az előző vezetéshez hasonló szellemiségben szerettem volna vezetni a DJB-t mindig arra törekedve, hogy egyre jobb és jobb legyen, a maximumot kihozva belőle. Az egyik fő céлом az volt, hogy az mind a régi, mind az új tagok is elfogadjanak vezetőjükként és hatékonyan tudjunk együtt dolgozni. Véleményem szerint a tagokkal sikerült jó munkakapcsolatot kialakítani, így a bírálások is mindig kellemes, baráti hangulatban telnek.

A célkitűzéseim között szerepelt a hallgatókkal egyfajta közvetlenebb kapcsolat kialakítása is. Ezen tisztség betöltéséhez a már köztudatban sokat emlegetett empátia mellett nagyon fontos a nyitottság. Egyik oldalról nyitottnak lenni az összes felmerülő kérdésre, majd pedig nyitottnak lenni arra, hogy a hallgatóval akár többféleképpen is meg tudjuk értetni a válaszokat a kérdéseire.

Az első, frissebb tapasztalataimat követően rájöttem arra, hogy egyes esetekben nem elegendő csupán az emailen való kapcsolattartás, hanem indokolt sokszor egy személyes találkozás vagy

egy telefonos egyeztetés. Ennek okán is tartottunk a tavaszi rendszeres szociális ösztöndíjbírálatot követően kettő fogadóórát is, ahol a hallgatók jelezheték észrevételeiket a rendszeres szociális ösztöndíj eredményeivel kapcsolatban. Ezt egy nagyon jó kezdeményezésnek tartom és bízom benne, hogy a Diákjóléti Bizottság későbbi vezetői is megtartják majd ezt a szokást. Véleményem szerint a sokféle tájékoztatási módnak köszönhetően nincs olyan hallgató, aki ne érne el minket és olyan sem, akinek ne állna minden információ a rendelkezésére, ahhoz, hogy adott esetben sikeres pályázatot nyújtson be. Sikerélménynek tudható be bármilyen féle egyeztetést követően a következő pályázási időszakban hiba nélkül leadott pályázat.

A bizottsági tagok több munkafolyamatba való bevonása is a céljaim között szerepelt. Szerettem volna elérni, hogy a tagok ne csak a nagyobb kaliberű feladatainkat illetően legyenek tisztában mindennel, hanem a többi ösztöndíj tekintetében is naprakészek legyenek, ezzel közvetlen segítséget nyújtva évfolyamtársaiknak, barátaiknak. A tavaszi HTJSZ módosítást is a tagokkal közösen, a bírálási tapasztalatokat összegezve tettünk javaslatokat, emellett pedig az email-címünket is közösen kezeljük, amelyben minden válasz az én jóváhagyásommal kerül elküldésre, így annak ellenére, hogy a tagok kiveszik a részüket a munkából a felelősség továbbra is engem terhel minden esetben.

Az idei évben a kollégiumi pályázatok bírálása rendhagyó módon, online zajlott. A Diákjóléti Bizottság sikerének tartom azt, hogy így is gördülékenyen és hatékonyan zajlott a bírálás elősegítve azt, hogy a kollégiumi pályázatot benyújtó hallgatók minél előbb értesülhessenek az eredményről. Emellett az újítások repertoárjának számát növelve bevett szokássá vált az előzetes bírálás, amellyel még gyorsabban továbbítani tudjuk az illetékes szervek felé az előkészített, elbírált anyagot.

Gondolataimat összegezve szeretném, ha a Diákjóléti Bizottság hasonlóan jól működne, és mindig arra fogok törekedni, hogy a maximumot hozzam ki belőle. Természetesen nem elfeledve a korábbi elnök tanácsát, amely nagyon helytállóan fogalmazza meg a bizottság szellemiségét: „Empatikusnak maradni úgy, hogy közben nem tértek el a szabályzattól”.

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS SZAKDOLGOZÓ HALLGATÓKNAK:

Minden évben, amikor programot írok, próbálok végiggondolni hallgatótársaim és a saját tapasztalataim alapján, hogy milyen problémák, nehézséget érintettek az elmúlt időszakban, amin lehetne segíteni. Véleményem szerint jelenleg nincsenek könnyű helyzetben a szakdolgozatot író hallgatók. Külön tantárgy vagy foglalkozás nincs erre vonatkozóan, sokan pedig nem tudják, hogyan kezdjenek neki, hogyan kell egyes formai követelményeket abszolválni. Jogos lehet a felvetés, hogy a konzulens is segítséget nyújt, ellenben sok konzulensnek nem fér bele az idejébe, hogy a szakdolgozóival annyit foglalkozzon, amennyi elegendő ahhoz, hogy magabiztosan álljanak neki a szakdolgozatírásnak. A rövidtávú megoldás az idei végzősöknél az lenne, hogy szervezett segítségnyújtást nyújtanának azok a hallgatók, akik írtak már szakdolgozatot, van tapasztalatuk azzal kapcsolatban, hogy egyes konzulensek mit és hogyan kérnek, és így a hallgatók segítenének hallgatóknak. Előnyt jelent az is, hogy hallgató hallgatótól sokkal bátrabban mer segítséget kérni, abból fakadóan, hogy életkorban közelebb állnak egymáshoz illetve hogy a segítséget nyújtó hallgató frissebb tapasztalatokkal rendelkezik a szakdolgozatírást illetően. Amennyiben megvalósítható akkor igény szerint személyes foglalkozások keretében valósítanám meg, amennyiben nem megvalósítható a személyes interakció, akkor pedig online.

Bízom benne, hogy a foglalkozások minél előbb el tudnak kezdődni, véleményem szerint az önkéntes segítők számával nem lesz gond, ugyanis jó néhány idén mester szakos hallgató jelezte már, hogy örömmel segítene.

A programomban igyekeztem kitérni az eddigi tevékenységemre, további céljaimra. Bízom benne, hogy a pályázatommal és az elmúlt évek munkájával sikerült elnyernem a bizalmatokat és támogatásokat.

Kelt.2019.09.30.

Aszalós Regina s.k.

